

Publicerad 2012-06-19 18:18 av Nikoh

Flickan

Dimman stiger medans hon springer fram,
Livrädd och ensam färdas hon fram,
Hon kollar bakåt och mörkret närmar sig,
Hjärtat bankar och kroppen är varm,
Tårarna från kinden rinner ner, blodsmaken i munnen är fortfarande kvar,
Hon springer i timmar och mjölksyran i benen tar över,
Hon sätter sig ner och håller om sin nalle och tänker tillbaka på sin alkoholiserade far,
Hon ville bara bli kallad för dotter och höra dom 3 små orden,
Hennes långa blonda hår hängde över ögonen, hennes isblåa ögon var fulla med tårar,
Tänk att man kan bli så sårad,
Hon börjar le när hon tänker tillbaka på dom stunder dom har haft som var bra tillsammans, hon ställer sig
upp och fortsätter vandra på sin långa väg genom livet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nikoh med Poeter.se id #41980 innehar upphovsrätten